

Filmová a televizní fakulta AMU v Praze
Katedra režie FAMU
Posudek bakalářské (diplomové) práce

Název práce: *Philippe Grandrieux: „Kinematografická procházka mezi temnotou a světlem.“*

Student: Jana Švagrová

Obor: režie

Posudek oponenta

Autor posudku : MgA Václav Kadrnka, pedagog KR, FAMU

HODNOCENÍ :

1. Rozsah práce

- Počet stran celkem (bez přílohy) : 66
- Počet stran příloh : 4
- Počet titulů uvedených v seznamu literatury : 44 (včetně dalších pramenů)

2. Obsahová stránka

- Práce splňuje zadání : dobře s výhradami
- Vhodnost zvoleného cíle : velmi dobře
- Výběr, použití a vyhodnocení odborné literatury : velmi dobře
- Obsahová konzistence : dobře s výhradami

3. Formální stránka práce

- Jazyková a stylistická úroveň : dobře s výhradami
- Zpracování (grafická úprava, členění práce, přílohy, poznámky) : dobře

4. Celkové hodnocení bakalářské práce

(slovní hodnocení celkové úrovně a přínosu práce)

- Pozitiva :

Vhodně zvolené základní téma: Volba současného autorského režiséra, který je pro běžného českého diváka neznámý a pokus o přiblížení jeho tvorby.

Dobře vystavěná první část na téma chůze.

Snaha o detailní popis jednotlivých složek Grandrieuxovy mizanscény.

Ohromné množství citací, odkazů a dodatků.

- Negativa :

Nedotažení zvoleného tématu.
Chybí základní orientační klíč.
Text nesměřuje k celistvé struktuře.
Nepřehlednost strukturování kapitol.
Neucelená syntaktická stavba.
Pravopisné hrubky.

5. Otázka pro obhajobu :

Rád bych se zeptal Jany Švagrové proč si vůbec zvolila Philippa Grandrieuxe a věnovala mu takovou porci práce, když na závěr dojde k resumé, že ji vlastně není tak úplně blízký a preferuje filmaře jako je W.Apichatpong nebo C.Denis ?

6. Navrhovaná klasifikace :

C

7. Doporučení či nedoporučení práce k obhajobě :

Doporučuji.

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Písemné hodnocení (především vysvětlení důvodů pro snížení hodnocení):

Jana Švagrová si ve své diplomové práci „*Philippe Grandrieux: „Kinematografická procházka mezi temnotou a světlem“*“ stanovila za cíl zkoumat motiv chůze ve třech filmech autorského režiséra Philippe Grandrieuxe a následovně rozvinout své zkoumání i na další složky jeho mizanscény. Téma je vhodně zvolené a zúžení na konkrétní atributy G. režie se zdá jako ta nejlepší možná volba. Švagrové text působí jako z různých zdrojů sesbírané interview s režisérem, doplněné různorodými citacemi, odkazy a příklady, jež mají doložit zmiňované téma. Na takové koncepci nemusí být nic špatného, kdyby jednotlivé fáze rozhovoru mířily ke zvolenému cíli a vytvářely alespoň dojem celku. V první třetině se autorka poměrně důsledně drží koncepce a rozvíjí motiv chůze na příkladech třech zvolených G. filmů. Své analýzy doplňuje pestrými citacemi, které motiv chůze povznášejí z čistě kinematografického hlediska na úroveň ontologické úvahy. Musím se přiznat, že jsem úvodní stránky, i přes těžkopádnou syntaktickou

stavbu, přečetl s velkým zaujetím. Od následujících kapitol, jejichž samotné názvy se stávají více a více nonsensové, až sebe-parodující se ucelenější smysl textu vytrácí a autorka se následně věnuje dalším složkám G. mizanscény chaoticky a bez hlubšího kontextu.

Čtenář bez orientačního klíče bloudí v řádcích a mezi řádky, které někde hlouběji, někde okrajově citují co chce či míní především Grandrieux, ale taky trochu Beckett, Deleuze, Nietzsche nebo taky Bergson a třeba i Rousseau nebo dokonce Freud?

Kompozice ovšem není dotažená, aby držela pohromadě nebo alespoň naznačila co ve své práci chce či míní samotná autorka. Od motivu chůze, jakožto repetitivního motivu G. režie se dostáváme k dalším a dalším režijním složkám, ale již bez smysluplnější struktury. Z textu se tak víceméně stává nahodilá koláž, jejíž téma už vlastně ani není chůze, ale třeba přirozené světlo nebo herecký výraz, anebo taky prostor, čas, anebo třeba zvuk a hudba....

Postupná rozvolněnost formy pak úplně zabijí dojem z celku.

K přehlednějšímu čtení by například pomohla u třech citovaných G. filmů shrnující synopse (nemusela by být nutně příběhově vedená, stačil by obecnější popis postav, jejich interakcí anebo esence každého filmu).

Na konci mého čtení mě napadlo, že jsem možná něco přehlédl. A sice, že tohle všechno je autorčin záměr a práce je psaná ve stejném módu, v jakém Grandrieux točí své filmy. Bez vidiny cíle, bez představy, kam chce dojít, jen z čiré radosti zachytit pohyb – chůzi- pohyb textu. Pokud tomu tak je, tak se autorce omlouvám, že mi její záměr nedošel. K takovému vnímání textu bych přesto potřeboval, aby autorka vybudovala mnohem pevnější koncepci celku a dotáhla formální čistotu své práce, stejně jako je ve svém formálním přístupu důsledný autor, o jehož metodě text pojednává.

Doporučuji diplomovou práci „*Philippe Grandrieux: „Kinematografická procházka mezi temnotou a světlem“*“ Jany Švagrové k obhajobě a navrhuji známku C.

Datum: 3.9. 2019

Jméno a podpis: MgA Václav Kadrnka